

til at vokse, men det vil sige, at i Løbet af een eneste Valgperiode vil Befolkningen have forskudt sig, og saa vil alle de Kandidater, der er saa lykkelige at være opstillede i Forstadskredse, paa Forhaand være sikre paa Valg, og de vil for hver Valgperiode, der gaar, blive mere og mere sikre paa Valg, men alle de ulykkelige Kandidater i den indre By vil være meget lidt sikre paa Valg; de er i høj Grad sikre paa at falde, og for hver Valgperiode, der gaar, bliver de mere og mere fordømt til uvægerligt at falde. Saaledes er Stillingen.

Altsaa, Forudsætningen for dette Systems Gennemførelse er, at Opstillingskredse indenfor hver Valgkreds gøres omtrent lige store, og at de ved hver Valgperiodes Udløb, inden hvert Valgs Foretagelse, revideres. Dette System og den hidtil foreslaaede praktiske Udformning nødvendiggør saaledes ikke blot, at de allerfleste af Landets Valgkredse i dette Øjeblik lægges om, men nødvendiggør endvidere, at de foran hvert nyt Valg bliver omlagt. Jeg tror, at ærede Medlemmer vil indrømme, at den praktiske Udformning er af en saadan Art, at den ikke vil kunne tilfredsstille os — det er det meget milde Udtryk, vi bruger i vor Betænkning. Men derfor har jeg ikke opgivet Haabet om at naa et Resultat paa Grundlag af det Forslag, som er stillet af Regeringen, eller paa Grundlag af det Forslag, som er stillet fra konservativ Side, saaledes at man gennem Anvendelse af Opstillingskredse vil kunne sikre Vælgerne i den enkelte Valgkreds en virkelig afgørende Indflydelse paa, hvem der skal være Folketingsmand. Jeg har ikke opgivet Haabet om, at der paa dette eller et andet eller et tredje Grundlag kan findes en Ordning, endda i Løbet af forholdsvis kort Tid, naar der er alvorlig Villie dertil.

En retfærdig Valglov maa vi have inden det kommende Valg, ellers bliver dette Valg en meningsløs Ting, ellers vil dets Udfald paa Forhaand være givet uden Hensyn til, hvor Vælgerne Flertal staar. Skal vi bevare Valgloven, som vi gik til Valg paa i 1915, og ikke have noget Samarbejde mellem de Radikale og Socialdemokratiet, er Udfaldet af det kommende Valg givet. Saa er det givet, at Venstre vil komme ind med nogle og halvtreds Mandater i denne Sal. Det konservative Folkeparti vil i det mindste blive reduceret til ca. 20 Mandater, maaske mindre, og de Radikale vil heller neppe have stort Haab om at komme ind med mere end 20 Mandater. Vi faar altsaa en politisk Kon-

stellation, hvor Partiet Venstre uden at have et Flertal i Befolkningen, heller ikke sammen med de Konservative, alligevel kan faa et overvældende relativt Flertal i denne Sal og paa det Grundlag danne Regering uden naturligvis at spørge det usle konservative Parti om dets Medvirken — det er ikke Meningen. Venstre kan danne en ren Venstreregering, skiftevis forsøgende at støtte sig snart til venstre snart til højre Side og saaledes holde det gaaende og med nogen Mulighed for at kunne gøre det i den kommende 4-aarige Valgperiode. Det er lige saa sikkert som, at 2 og 2 er 4, og som Amen i Kirken: faar vi ikke en ny Valglov, vil det blive Valgdagens Resultat.

Man forstaar, at Venstre ved at stille Forslag om en Kommission ønsker hurtigst muligt at slaa Bom for al videre Forhandling, men at man fra konservativ Side skulde ønske en saadan Udvikling, tror jeg ikke. Hvordan det vil gaa med Socialdemokratiet, bliver en Sag for sig. Jeg taler kun om de 3 andre Partier. Vi kan under alle Omstændigheder klare os, rent partimæssig set. Det er den Fordel, vi har faaet. Det gør ogsaa, at vi med stor Objektivitet, med stor Overlegenhed kan deltage i disse Valglovsforhandlinger, for hvordan det end gaar, hvilken Valglov man end laver, skal Socialdemokratiet nok klare sig. Det blev sagt ved første Behandling, og vi siger det igen, at forandrer man ikke den nuværende Valglov, føler vi os fuldt berettiget til at udnytte den paa alle mulige Maader i vort Partis Favor, og vi kan udnytte den saadan, at det konservative Folkeparti bliver auf einmal ruiniert, der bliver omtrent ingen Ting tilbage af Partiet. Det er Stillingen. Og saa har Venstre endnu mere Spillet vundet, saa er det konservative Folkeparti endnu mere reduceret til et lille Appendix, en lille logrende Lammehale paa den store Venstrekrop. Der kan det faa Lov til at sidde i fire Aar og dikke til alt, hvad Hovedet tænker. Om det egentlig er en tiltalende Fremtidsudsigt for et politisk Parti, maa de overveje i deres Samvittighed og med deres Vælgere; men saadan er Stillingen. Jeg tror fremdeles paa en Mulighed for fortsat Forhandling i denne Sag, og jeg vil bede ærede Medlemmer i denne Sal meget afgjort at lægge Mærke til de Ord, der nys faldt fra den højtærede Indenrigsminister. Det var det, han kaldte andet Strejkevarsel (Afbyrdelse), et Andetvarsel; fra de konservatives Synspunkt var det snarere andet Lockoutvarsel. Det var et meget indtrængende Varsko, en meget